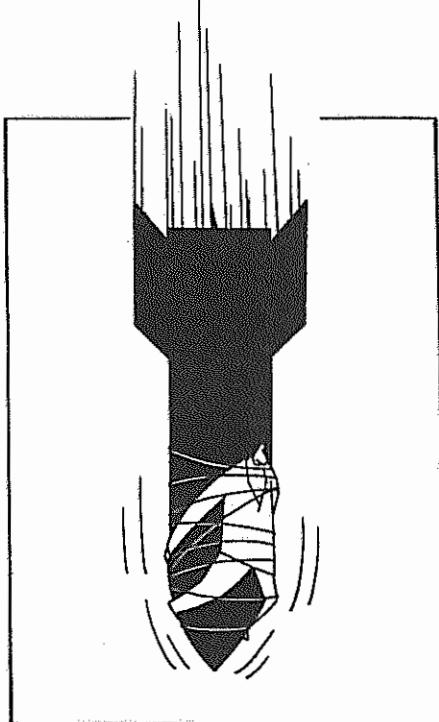

پیوند خمینی با حنگ

صلح احتمالی دلیلی ندارد که آن را تحمل کند و اما مسئله‌ی شاید تازه‌تر و جاده‌ی زیان، مشکل همین سپاه سوگلی پاسداز است. به سخن دیگر همان هر اسی که زیارتگران طرح می‌شود (ارتیش که سرباز خانه‌ها نخل مواجه است)، همواره با تهدیداً نخل مواجه است، رفته و فته نسبت به سپاه هفت‌چشیده پاسدار نیز قوت می‌گیرد (بی‌آنکه دراین مورد بتوانند زیارتگران نخل استفاده کند) مسلماً خمینی بقدور کفایت آگاه است که سپاه عزیز گروههای او قدرت، عملاً تکه‌پاره شده است، گذشته ازا یعنکه جای جای آشام ناراضی و گواشی های خد رژیم نیزه نحی فرا پنده درون سپاه پاسدار به چشم می‌خورد. اطلاعات شخص خمینی دراین زمینه به ما مراجعاً درونی و تکرار چنگ های حیدری و نعمتی در پادگان های مختلف سپاه پاسدازان بسته است و بی‌جهت نیست که تا حال چندی را پریوضورت بی طرفی و پرهیز از کشمکش های سپاهی و تاکید بر "وحدت و ملت" سپاه مغلاباً آمخته به

و سببیتی داشت. و در نهایت تهدید و غرش سفا کش کرده است. با توجه به این دیدها و برداشت ها خمینی به خود حق می دهد (جدا از آرزوی پیروزی و جهانگشا ؎) و خلافت عظام اسلامی با مقیاسات خویش جنگ را آیتی از "رحمت و نعمت الهی" بخواند وبا منیری ها به هربهای شهادی و مثلاً با استفاده از ایجادگاری مدارس فرمان او را به فراخور طبع شخوا رکنند. یکی جنگ را روند داشم زندگی اسلامی بنامند و دیگری "همه ترا زدفتر و مشق" ، در جای ب نامه های آموزش بینشاند.

اما نکته‌ی اساسی این است که خمینی خواسته وناخواسته با چنین ابرام و اصراری، بن بست رژیم را به تماش معا تشییب می‌کند: این صحیح است که او بر ملح پشت کرده است زیرا که از خفت "رجازی" فروخته و چنگ بی حاصل" و تزلزل حواری‌شون و هیا هوی بسیار برای مرگ که اینجا و آنجا به درگیری و خدشه و مژده برانگیخته است، و حشمت می‌کند... و نیز این درست است که پیرمرد از شیوه گریزان است چرا که جذر مقام "نقد" و "اعتراض" کاری ازا و وهم قمامشان اوساخته نیست و اشاره چار در دفعمل ساختن "به فضائی نیاز دارد تا بی کفایتی ها را بپوشاند...، ولی پیدا است که درین بست و درانبوه بن تفاهها، فرمتشی هم نداشد تا به عاقبتی واشر این سخورگی و نفرت نیز اینده که در زیر چشم و در قلمروی خلافت اولی جوش و عمق می‌گیرد، بناءً ملی کنند و بذیرد که وقتی در "خاستگاه" خودا و پی اعتمادی چنین برداشتا ب شکل می‌گیرد و عسا کرم می‌باشند، منتفرق می‌شوند این دیگر کجا بایتی نیست، که اینها در ایران رسوب کنندوا زسرایت باز

بماند .
هم مسئله آسان است . جنگ نیا زخمینی
ست ، ولی بسهم سنگینی - زیرگوش
و لحظه به لحظه از خمینیسم می تراشد
باختیان تجریبه " تختین حکومت
لله " را پیش برآب می کند . خاصه که
ین تضادی استکه حتی اگرها هتملا " جنگ
موقفیت های موضوعی ویا حتی غلبه بر
بریف بیان نجات مدد . همچنان پا بر جا خواهد
ماند و علاوه بر آن آمیخته با مسائل تازه
بنطقه ای و بین المللی عمیق تر خواهد
بود . احتمال اخیرا در مقامه دیگری
خط - کدها سمعنازع ، به تکرار نیست .

جمع درآمدهای نفتی ایران از عصر
دارسي تا مرز "انقلاب" پهلو می زند
ولی به کار رژیعی نمی آید که با مفهوم
مدیریت و خلاقیت بیکار نه است. چراهای
ندا دیگر جما ق تکفیر و تزییر را بسته
ستون حاکمیت تبدیل کند ولی این
وسله‌ای نیست که "جو انقلابی" را
کرم تکاهدا ردوهیجان را به جای

غمرا نینشاند.
بن بست و تکنگنا با تما م مظا هر خسود،
محسوس است که ناگهان "جنگ" ما شند
"رحمتی" غیبی نازل می شود و فضای
هیچگان زده را با طبیعت خودشکل می دهد-
به همین دلیل که خمینی به تکرار جنگ
را آیت و نعمت الهی خوانده است اول
در عمل احاسا می کند که چطور حمال
و هوای جنگ، چون چهار را در اداره روی
ملکت و نیاز به قابلیت و کفایت
را واپس زده است.
شار "جنگ تا پیروزی" که در متن خود
حاجت رژیم را به همان چوچیان زده
پنهان کرده است معنا یشان است
که همهی زندگی با ید و قف جنگ شود و
حملی برای شکایت و ناله زنبودها و
کمیودها باقی نگذارد. انگیزه خمینی
ادر حفظ شرائط جنگ در همین زمینه
با یاد حست که برای اواستان اوقتنی
پیاده اند اعتراض و شقد و عیب خوئی
تاسیس و پیروان کردن مرکب راه هواراست
و چون سوا مردمی شوند، هزار چالوں و
هزار متری و در مانندگی میراثی
ندازند. جنگ این بخت را به خمینی
بخشیدتا در فصل سواری نیزی کفایتی
خود و مجموعه مخلوق خود را بپوشاند.

وَمَا عَلِوْهُ بِرَايْنَ، خَمِيْنَ وَجَنِيْـ
شِيرِـوْمَنْدِيْ اَزْرِيْـمَ، بِـدَلَـلِـلِ دِيْـكَـرِـيْـ نِـيـزـ
بِـهِ جِـنـگـ دـخـيـلـ بـسـتـهـ آـنـدـ

حضرت مصطفیٰ وسیل را معرفت نمودم مهی و زده
ست و این مطلعوب رویم است زیرا بایافت
رشت اگرچه در مقام حساس، ناگزیر
ز تحمل نظرات ملايان است، ولی از
سلطنه اعتقادی رویم معمون مانده است.
ملايان علی رغم تمام ترفندها ئی که
بکارگرفته اند به هیچ روی موفق
شده اند روحیه نظایران را بخصوص در
طرح افسران جوان و تحقیل کرده تصرف
شنند، و هر آرس رژیم از همین جا سرچشمه
کنید که بکارگردانی همین سبب است که اندیشه
تحلال و یا ادغام ارشاد رسانی با سدار
به قوت خودیان قی مانده و آنچه تا
حال مانع از تحقق این طرح شده تنها
بنگ بوده است، رویم به حضور راشن در
جهه های زدا دد، لاجرم اجرای چنین
نقشه ای را فعلاً مصلحت نمی بینند.
پس می توان پذیرفت که اگر رویم در
نمای اثط حال بر حفظ چهار رجوب ارتشی که
بر بیند بیند نمای مورو جا سوس و چشم مخفی
نمای رده، ناگزیر مانده است در شرائط

شان خواهنداد، بخت اور دارین با راه
تاقچه‌اندازه به طلوع ویا غروب ما پیل
ست ولی جدا ازاین آیزوکه مسلماً " جدا
زعوالم " دین پناهی و حتی جدا زویع
جهانگشا شی - تمام معنای کینه‌تزویی
و غرض " شخصی " است، عوامل مادی و
روانی دیگری نیز در کار رنده که پیر مردرا
حتی از خیال صلح تیز فرار می دهد.
نقش ساختمان ذهنی خوبی را اگر جائی
سایدیه حساب آورد، عین حال، همین جا

ست .
خمینی در کارخانه افتخاری چنان پرشتاب
دریبی آن رجزها و بلندپردازی ها و درگذاری
تزریق های پی دریبی امیدوارانه انتظار،
شیخ از معنای مرگ و سقوط ورسوائی کم
بخواهد داشت .
وحشت از بی ابروئی و تزلزل گروهها و
تریب خوردگانی که تقریباً "درتمام
نشورها" عربی و اسلامی به همان جادوئی
که طی سالها کشیری از مردم
پیران طلس مکرده بود - خود علاوه بر
ست که اورا زهرنیم نگاهی به ملح باز
نماید .

زا و خواهند پرسید که قمه‌ی قدس و کربلا و
موی و دوخت اسلامی و افسانه‌ی الفجرها و
لیدرها به کجا کشید؟ آزان پس با چه
زندگی و جادویی، احاق شهادت را در
واقع و بعلیک و مصروفوش و آندونشی
را بینجا آنچه روش نگاهدارد؟ آن
شارت‌ها و انتشارات را راکه‌آفریده است
چهارمین کنند؟ نفس اوردن سوی
سرزنهای ایران چه کرمای خواهد داشت،
 وقتی در مقر خلافتش چنین به تنگی فتاده
ست؟

اماين همتها شنگنای او نیست.
بايد اعتراف كرد که خميني
مخالف خوان ويقول فرنگي ها
پوزان و وزيرت آنچه نیست اوقات
سياده بود ميدانست که رگ خواب و
سیداری مخطوب کجا است.
هزبیان آن قشیر مذهبی و نیزیه زبان
ن روشنگری که البته عارضه
کری را "فکروشن" می انگشت به
توبی آشنا شی داشت.
مراری گروه اول مجالس روضه و سفره و
اعای ندبه و ختم نما و هیاءت های
نوگان حسینی و رضوی و جعفری را
كارسا زو برای دسته دوم خاصه در
مزدیکی های فصل خروج دمیدن به شبپور
مکراسی وقتیون پاصلحت می دید.
زنظامی که برای احزاب و اجتماعات
سیاسی حق حیات قائل است" - از
شانی که به "عروسک" تبدیل شده اند
در حکومت اسلامی به مقام والای
موددست خواهد بود - حتی از
وش آزاد و ازا ینکه روحانیت را با
کنومت کاری نیست و نظرات بر اجراء
مورکفا يش می کندوازا ینکه خود او
به همچ مقام و منصبی در حکومت اسلامی
بنده دل نیسته است" : قصه ها و
رؤدهای دلپذیری داشت و روشنگری
اگه به صوبه بربار مخانه و چشم دوختن به
صومپرما هشتن امام، آمادگی داشت -
آسانه، فریفت.

نماز و حجہ

جما لا" خمینی در خلق هیجان و حرکت،
م رتدوهم کارا مبدود وهم فضا به مرندی
ورا همی داد و بیش از این استعدا دی
داشت از این گونه آدمها کمتر نیستند
هر درخطه ای اعتراض و تقود و غیره زدن
استادن دولی به محض آنکه فعل سواری و
بعاً ساختن می وسلنگ می زندند و
تی چلاق یا می شوند. خمینی از
نیز قماش است. حواشی به سودا وجود
د - جاده ای اعتراض و تقرا کوبید و
ه مستدرسید - یکی دوسالی با شر و
ورا انقلاب توانست حکایت سازندگی را
و ثکند. اما پیش چه؟
اعترف استاد دوسا زنده بی کفا است،
الا باید بسا زدولی از ساختن هیچ
می داند. مدیریت و تاداره روابط
زرواق های فیضیه و دورمزینه های
سیع تر تا برانگیختن غائله و
شوب پیش آمده و زمان توقف رسیده
ست. در آمد نفتی در سطحی است که بر

مهندس با زرگان در پیام اخیر خود به خمینی، به اشاره‌ای از تشكیل شه فقط "جنین جلسه"، یا که جلسات مشابه در خدمت امام "یا دمی کنندومی شویسید:

"آن طورکه شنیده می شود و شهرت دارد، برای بسیاری از آقا یان متینیان، مقامات مستحول، معتمدین و نزدیکان جنا بحالی عواقب هولناک و خانمان برانداز تداوم جنگ لایا لای بیهوده و زیان بخش بودن آن روش گردیده است. مراجعت مکرری با ترس و تردید به حضور هبری اتفاق لاب کرده اند ولی همگی سماجواب منفی یاسکوت و تندی روپرتو شده اند. شنیده ایم که به مسئولین ردهی بالافروده ایداگر خسته شده ایدزمین بگذارید، دیگران را ما مورخواهم کرد. به آقا یان مدرسین قم جواب داده ایدکه تا من زنده هستم در شرائط موجود صحبت از محل و خاتمه جنگ نکنید و بعد از آن خودتان می دانید." ۱۱

با این وصف پیدا کرد، این که مان بیها می‌گذاشت و در سرعت عتیق که وقتی آواز فراوری خفت تمام کاسه و کوزه هار فراشی بنا نمود "اطرافیان بجهه کار" می‌شکند لای قل در مردم دخینی پنداش مدق نمی‌گند، و آنطور که تصور می‌شود، پیرمردا زحال و ههوای پریشان مملکت ناآگاه نیست، دست کم عده‌ای ز "صحابه" - حلاجہ دلیل - (بیشتری ویا وحشت از اتفاق روهنجا زاین تکلیف) فقط قل روانا و لوتی خون در میان می‌گیرند و مزصریا ز و مصیت" دلایل لایسن و آن شایسته رود، شایسته بین مدردا رتبیط با وظایل ایمنی روز افزون اوضاع که تبعاً ممیزی فاجعه می‌تواند و حتی تراکمی لازمکار است تهذیف از ظیرقطی و جنگ زدگی و انحراف و شفتگی و آنها م نیز در شرح حال و وز مملکت و ملت کسری می‌آورند و مخصوصاً "در آستانه هفتین سال جنگ هدھیج کورسوسی هم به نشانه توقف و حتی تخفیف در آن به جشم نمی‌خورد، بالطبع این شوال با وسوسه بیشتری مطرد می‌شودکه: شایسته نظر خمینی از حفظ این جنگ بپیشست؟ مغزمنای آن "برگت و حمتی" که دادا "بهاین فا جمهی لیناک بسته است، جه م. توانست

سازش؟
سان ترین راه برای رسیدن به یک
ماسنخ البته سطحی به شیوه‌ی مکالمات
ایچ مجلسی، این است که به حکم
نحو زوال عقل در پیر مرد، قصمه را
برهم بندی کنیم و بگذریم که نتا گفته
بیداد است، چنین مثلاً "ستنتا جسی"
ممکن است در حد ناسزا شی دلی را خنک
نمود و تکینی بدهد. اما این ربطی به
اعیت ندارد.
هم این مطلب نیازمند مفرز خلاق و
شکل گشتنیست که اگر همین مختصه را
برآمد نفتی بجای سرازیر شدن در
آزادانه، فنا خواه اسلامخواه، بناء مبنی

لندان قل ما بختاچ عمومی صرف شود -
 صحیح است که در دراد را سان در مان نی
 خواهد بود (که ریشه در طبیعت و
 وجودیت رزیم بسته است) ولی
 سلماً "کوتاه مدتی از غلیان این
 سرط طاقت فرساخوا هدکاست و دست کم
 هم سیاست دفع الوقت و شبی را به صبحی
 و ختن فرصت خواهد داد .
 درست است که خمینی غرق دربا و رها و
 عتقدات خودا زدرا مقتضیات دنیا ای
 مروز عاجزا است وزندگی را جزا زد ریچه
 پیضیه ها ندیده است و نمی توانند به بیند
 لی با زیبایی گفت مستله چندان پیچیده و
 ندیش سوزنیست که حل آن از عهده هی یک
 دمیزاد منتعارف بریناید ، و انگهی
 شمن را تا این درجه ناتوان و بیچاره

نگاهاء خمس

ی تردید خمینی هنوز هم از مید به
پیروزی ولود رستح سقوط صد اموال حسین
الی نیست و تنها حوا ث آینده اند که

خاطرات و تأملات دکتر محمد مصدق

دکتر محمد مصدق (*)

آقا یا ن وزیر در بار روا لا تبار هم می آیند که
این نخست وزیر و دوین با ب مذاکره نمایند که طولی نکشید
آمدند و آقا یا ن شما یندگان به اطاق دیگر فتنند و آنچه
آقا ی دکتر معظمی گفته بودند آقا یا ن هم به قید استار
بیان کردند و قرارش کروز بعید یعنی سه شنبه پنجشنبه
میگفتند این جاین ب پیشگاه ملوکا نه تشرف حاصل کنم
وا مر ملوکا نه رادر خوش این مساوات اصحاب نمایم.
من من در آن شب هووقت از خواب بیدار می شدم در این باب
آنچه که کردم اگر این سه مساوات محروم نه است چرا با تلفن
خبر برآورده و چنانچه با یاد مسخور بیان ندچرا قبائل از
ش قبایس من دهندا ز آن مستحضر شدند. (....)

پیرده سیا هی که به مدت ربع قرن بر قاعده تاریخی نهضت استقلال طلبی و آزادیخواهی ملت ایران به رهبری دکتر محمد مصدق، کشیده بودند پس از این راهی رود. پس از انتشار رکتاب ذیقیمت "صدق دردادگاه نظا می" کشش چپ و راست "نوشه ای افای فواد روحانی - که در ایران منتشر شد - کتاب خاطرات و افشار لمات مصدق" که به تازگی، به همت اقای ایرج است که در روشن ساختن گوشه های هنوزینها نهضت اهل ایران گمک می کند.

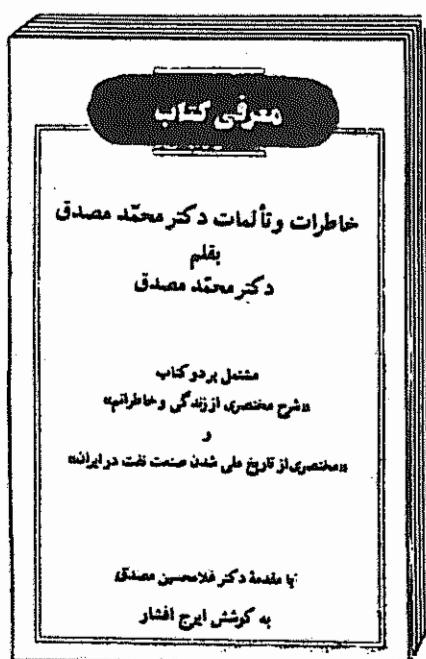
کتاب با مقدمه کوتاهی از دکتر غلامحسین مصدق فرزند
ارشد مصدق شروع می شودکه ضمن آن توضیح می دهد که
مصدق در سال ۱۳۴۵ نسخه ای از سوادکتاب حاضر باه وی
و نسخه دیگری از آن را به فرزند دوم خود مهندس احمد
اصفهانی داده است که نگهداری کنند و هنگامی که امکان
انداخته رییدا شود آن را به چاپ برسانند.
قصستی از این خاطرات در زندان زرهی و قسمتی در تبعید
احمدآبادی به داده و شهید تحریر درآمده است.
ابرج افسار در پادشاهی یادآوری شودکه این تأثیف
شامل دو کتاب است. کتاب اول که مؤلف بدان "شرح
تصویری از زندگی و خاطرات" نام داده، در ۲۴ فصل
آنکجا رشیافته و سرگذشت دوران جوانی و تحصیل مصدق
تایا بیان ایام شدی وزارت امور خارجه در سال ۱۳۶۰
شروع است.

فیضت او غائلہ، وہ نہ اسفند ۳

بکی از روزهای بهمن ۳۱ آقای حسین علّه وزیر دربار این
سن وارد منتهی کرده شد و چنین اظهار نموده که علیحضرت
ها یون شاهنشاهی و علیا حضرت ملکه شریا قدم مساوی
به خارج دارند که من عرض کردم در این وقت که ملت
ایران با یکی ازدول بزرگ دنیا درمبارزه است این
مسا فرت تا شیرخوب نمی کند و چنین میرسا ندکه شاهنشاه
زا و اوضاع رضا پیش ندا رند و می خواهند خود را اذکشور خارج
بر میاند.

بس از این دفعه دیگری با زدرا این با ب ما ذکر شد، این
لور بیان نمود که از این مسا فرت معمود داشتن
شدنی است که باید ولیعهد شد و عجزون معلوم نیست
اصحور از کدام طرف است ضرورت ایجاب می کند که این
مسا فرت را بفرما یند که با عرض کردم خوب است اول
علیا حضرت تشریف فرماده شوند چنانچه لازم شد آن وقت
علیحضرت تشریف فرماده شدند.

در این اثناء دربار عده‌ای از نژادگان موافق دولت
ادعوت کرده بود که از آنجابخانه نمایند و معلوم
شد برای چه موضوعی دعوت شده‌اند، چنانچه موضوعی
نمایند و اینکنون بخاطر ندا مر و فقط می توان عرض کنیم
هذا زوتفشان درخانه‌ی من چیزی نگذشت که آقای دکتر
عظیمی را که جزو آن عده بودند از دربار پای تلفن خواستند
بعده که آمدند با یکی دونفر از نزدیکان خود در جلسه
نمودند که موجب گنجگایی سایرین قرار گرفت،
آنکه بعد از اینکه داشتند تلفن مربوط به مسافرت
حرمانه‌ای است که شاهنشاه می خواهند خارج از مملکت
فرمایند و تا حرکت شفرموده‌اند با یدمظلاً مستور

با شید و تشریفاتی به عمل آوردند. ولی از فرمایشات ملوكا نه چیزی دراین باب استنباط ننمودند و چون مطلب می باشد روشن شودوکا ری برخلاف مقررات صورت نگیرد توسط آقای هرمسزپرینیا که با مادرسوسرا بود کسب تکلیف شد. ایشان رفت به عرض رسانیدند و در امر جمع امملوکا بدرآبلاع نمود و معلوم شد با هیچ

کدام فرما یشی ندا رند.
دیدیگرچون توقف ما در کاخ موردنداشت و من می خواست
سفیرکبیرا مریکا را ملاقات کنما زهمه زودتر از عمارت
خوا رج شدم و هنوز چند قدم ما نده بود که بدربرسم که از
پشت دیوار رغوا و موت نا هنچاری به گوش رسید و
تعجب کردم با آن همه تاء کیدکه به قوای نظامی شده
بیود چطور عده ای توانستند خود را به آنجا برسا نند و به من
هم دراین با بگزارشی ندا دند.

دراین فکر بود که بیهوده ای ادا مه دهم و زدرا خارج شدم
لیا برگردم و از دردیگری به خانه بروم که دراین اثناء
شخصی که اورا هیچ ندیده بودم از درواردشدا زپهلوی
من گذشت و در جواب سئوال من که ممکن است از در
بیکری خارج شوم گفت ای بچشم و آنا " یک از
خدمتکنگران دریا را که پهلوی اتوموبیل اعلیحضرت و
پهلوی درب حمار است ایستاده بود صد زد و گفت کلید آن
رورا اشاره به دری که به چهار راه حاشیت الدوله باز
شود و مدخل کاخ والاحضرت شاهدخدت شمس پهلوی است (۱)
لیا ر. کلید را وارد و در را با زکرد. آن وقت فهمیدم
نه آن شخص آقای امیر صادقی شفروا علیحضرت است که
برای به آنجا راهنمایی کرد و کوسی را هم فرستاد اتوموبیل
برای که مقابله درب کاخ اختصاصی بوده آنجا ورد.
وقتی که می خواستم شورش عده ای را که از دربار شیخ
امانندیدم، ولی قبیل ازاینکه بر سند حركت نمودم.

فقط دویا سه نفر رسیده بودند و آنها هم تا بخانه کش
 ازیکمد و پنجاه قدم فاصله نداشت رسیده موراجع
 آن افراد که تحقیقات نمودم گفتند رای این
 مده است که درخواست کنندگان علیحضرت هما یون شاهنشاهی
 زحرک منصرف شوند.

بروف عصر که جمیعت به خانه می من آدم معلوم شادگر دمدم
و بیلاقا صله پس از زورو دا توموبیل حرکت نمی نسودم
نمیست می رسید و کسانی که ماء موریت داشتند کارم
آمی ساختند.

بیبر مثل همیشه با آقای علی پاشا مالخ آمدند و
غیر مطلبی که محتاج به ملاقات با شدند است.
استوری که به کلانتری داده بودم سبب شده بود که عده‌ای
اسیان سمت شمال چهار راه حشمت الدوله که مدخل

لارضت شاهه، حميد، خا زند، خا - شده سدته قف
داشت به هیئت اجتماع عبورکنده، آنجا یستاند تا
آنها من ممانت کنند. جمعیت هم که عنوانی
ایا بان کاخ است بگذا رندکه از عبور جمعیت به طرف

کنسرت سپورتیو سینما روز رخ سوپرپرسیون
ین افرا دردار ین جای برای چیست؟ که عرض می کند
ردم می خواهند بخیا با ن کاخ رووند، پا سیان
ما نسبت می نمایند. سپس می فرمایند مردم آزادند
رکجا که می خواهند عبور کنند. این بود که پاسا نان
تقریباً شدید و حجمیت تها نسبت خود، ا مقاباً، خانه من

ظریبه‌ای نکه خانه‌ی من دری داشت آهنی که آسان باز
می‌شد و عده‌ای نظامی هم زخنه و شخص من حفاظت
نمودند که از افاده‌ای کمی خواستند و از این راه
رساند.

نمودنیکی از افراد که می‌خواست از درخت چهار
ساله با لایروود و آزانجا بخانه پسرم که با خانه
من ارتباط داشت بسیار یاد و جمعیت را هدا یت نمایند از
آنچه بآلا می‌رود و چاقوئی که دردست داشت به کلفت

سرم که درایوان طبقه دوم عمارت ایستاده بود
شنان می دهد و میگوید با این چاقو کارت و دکتر مصدق
خواهم ساخت که وقتی خواست خود را از درخت به ایوان
برت کنند به خیابان افتاد.

رسی عروس من ازدیر که بین دو خانه بود آمدو نقدر رسیده بود که نسی توانست روی پا باشد. پس از آن حمد پسرم آمدو گفت جمعیت برای کشتن شما آمده است. از اینجا بروید ممکن است متفرق شوند و هلخانه

کارمندان نخست وزیری که اینجا هستند جان به سلامت را بسپرند، این بودکه به اتفاق شا دروا ن دکتر فاطمی که

بور، ابرش، سیه چشم و پولاد سُم

دخش رخشنده

فرهنگ ایران

محمد جعفر محجوب

بیا زید چنگال گردی بمه زور
بیفشد و یک دست بر پشت بور
نکردا بیچ پشت از قشردن تهی
توكفتی ندارد همی آگهی
رسنم، با شادمانی یقین می کند که اسب خام خوش را به
دست آورده است. بروی سوارمی شود و نزدیک گله بان
می آید؛
زوجوان پیرسید کاین ازدها
به چند است و این را که داند
جنین داد پاسخ که گر رستمی
برور است که روی ایران بیاست
مراین را، برو بوم ایران بیاست
برا بین بر، تو خواهی جهان کرد است...
این رخش در قوت و قدرت تابه حدی است که با شیرویان
پنجه می زند. اصلاً خان نخست از هفت خان رستم
داستان شیرکشن رخش است و این، بیتی چند است از
آن... چویک پاس بگذشت درنده شیر
به سوی کنار خفته دید
بر او ویکی اسب آشته دید
نخست اسب را - گفت - باید شکست
چو خواهم، خودا بیسوا رم به دست
سوی رخت رخسان بیا مد دمان
جو آتس بخشید رخش آن زمان
دو دست اندر آورد و زد بر سرش
همی زدش بر رخاک، تا پاره گرد
ددی را، بیدا نجاه، بی چاره کرد
البته رستم از این شیرکشن رخش چندان شادمان نشد؛
چنین گفت با رخن کای هوشیار
که گفت که شیرکن کارزار؟
اگر تو شدی کشته برد است اوی
من این ببراین مفترجگ جوی
چگونه کشیدم به ما زندران؟
کنند و کمان، تیخ و گرزگران
رخش که چون موجودی هوشمند تام گفته های خدا و شد
سوار رخوبی را درستی یا بدیوه کاری بیند، درخان سوم
وقتی ازدها پدیدا رمی شود می کوشدرست را بیدا کند.
اما تا وقتی پهلوان بیدا رشودا ژدها کریخته است، دوبار
این کار تکرا رمی شود، رسنم بیدا رمی شود و هیچ نمی
بیند، رخش شیزیان ندارد که ما جرا را با زگوید. رستم
خشکنی و خواه بنا کرد؛
بدان میربان رخش بیدار گفت
که تاریکی شب خواهی نهفت؟
سر راهی با زدای رخ سواب
به بیداری من گرفت شتاب
گراین با رسا زی چنین رستخیز
سرت را بستم به مشیز رتیز
پیاده شوم سوی ما زندران
گثم خود و مشیز و گرزگران
و بیندیا ل آن ادا مهی مده که من تورا گفت اگر بشیری
به چنگ تواند، خودایا و چنگ مکن، زهاین که شب تا
صبح خواب را برمی حرام کنی، زهاین پس بر جای خود
باش تا بن از خواب برخیزم. رستم به خواب رفت و
ازدها با رسم بیدیدا وشد. رخش جراء تنمی کردند زد
پهلوان بیا بید. همی زرستمی ترسید و همی زا ژدها بیم
دادشت. سرانجام؛
هم از مهرمهتر، دلش تارمید = نیارمید

خرشید و جوشید و برگرد خاک
زنعلش زمین شد همه چاک چاک
جو بیدارشد رستم از خواب خوش
برآ شفت با باره دست کش
اما مالطف خدا با رستم و رخش بود که این با رخواست
جهان آفرین چنان بود که زمین اژدها را پنهان نکند.
رستم در آن تیرگی اورا بیدیوه سویش شتا فتد و داد نست
که وی جادویی است به صورت اژدها در آنده. رخش در نبرد
رستم و اژدها سخت شیز و مدنداست؛
بدان سان بیا ویخت با پیلتون
توكفتی به رستم در آمدشکن
جوز و رتن اژدها دید رخش
کزان سان برآ ویخت با تاج بخش
بمالید کوش و در آمدشکن
بکنداور هارا به دندان دو گفت (یکتف)

نیاید برم هیچ پر خا شخو...
زال گرzi از پدر خوش ساموار به یا دگار داشت و:
بفرمود کان گرzi سام سوار که گردی به ما زندران کا رزاز
بیا ریدزی پهلو = پهلوان (نامدار
زگرها سه مانده بیدا گار پدر تا پیدا یادگار
تمتن چو گرzi را بسید دولب کرد خندا و شادی گزید
یکی آفرین خواند بر زال زر
که با پهلوان جهان سریسر
یکی اسب خواه کجا = که گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پشت اسب رستم کشیدیش پیش
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پیش کلله اسیان، که تما م
اسیان زالی و بربخی اسب های کابل را در خود داد شت.
افتند. اسیان یکی از پیش رستمی گذشتند. وی داغ
اسیان رامی خواند (تا بندکه مالک آن کیست) و
هر سی که نظرش را می گرفت پیش می کشید و دستی بسر
پیش باز خواه کجا (که) گرزن
کندیا چنین فره و بُرزمی
رسنم با زال برای گزیدن اسب پ

تئویی گفتار

خاطرات و تأثیرات دکتر محمد مصدق

باقم

دکتر محمد مصدق

منخل بردوکاب
«شرح مخصوصی از زندگی و خاطرات»

«مخصوصی از تاریخ مملو شدن صنعت نفت در ایران»

با طبقه دکتر غلامحسین صدق
به کوشش ابراهیم افشار

تفصیل کرد (۲) و یقین حاصل شودند به هر طبقه می‌توانند دولت را ساقط نمایند و نتیجه این شد آقای فساد روحانی ممتاز و روحانی شرکت ملی نفت که برای مذاکره به سوئیس رفت بود مستر راس برای ملاقات توی حاضر شد. اگرستوا نندمالی را بشمن پخش و شروع ببرند چرا حاضر شوند بهترخ عالده معاشه کنند. تا هستند کسانی که می‌توانند این طورا داد و ستد بکنند چرا با کسانی که غیر از مملکت نظری نداشند معاشه نمایند.

(۳)

با اینکه آقای وزیر خارجی انگلیس در پیام به ملت ایران چنین اظهار شد: "دولاره شرکت های

آمریکائی نیز می خواه بطور محکم و خوبی مختصر محبت کنم و میدوام که می تکوین کردند که ها از این

قرارداد سوء استفاده کردند و یار چنین خبری عاری از حقیقت است" تردید نیست که دولت انگلیس مسایل

نشود غیرا زیرک تفت انگلیس و ایران شرکت های

دیگری در نفت ایران داخل کنند و به همین جهت هم تا

دولت آمریکا در کارکرد رفت دخالت می نمود پیشنهاد صریحی

به دولت ایران نداش دو بعد معلوم نیست چه بیش آمد که

بود آزادی ملتی مثل ملت ایران را فدای چهل سهم از

مدسمه نخسیو نمود.

نظریه اینکه مرحله اول شکست ملت ایران تغییر

جریان مجلس بود که در قسمت دوم از فصل سوم به تفصیل

گذشت لذا دولت صلاح نمی داشت برای جواب استیضاح

به مجلس حاضر شود و یقین داشت آن عدها زوکله که آن

نمایند هدایت تهران و مخالف دولت را برای نظریه از

هیئت اندوخته، اسکنا استخاب کردند و در مردم استیضاح

نیز بود و دلیل راء ای اعتماد نمایند و هنودولت را ساقط

نمایند.

و با اینکه بعضی هیچ کن غیر از خود مردم بیشتر به صلاح

مردم عمل نمی کنند و دولت به سیلی رفرازند به خود

مردم رجوع نموده تکلیف کشور را تعیین نمایند،

چنانچه بایقای دولت موافقندرای به اتحاد مجلس

بدهن و لا دولت بروز و مجلس به آنچه صلاح می داند

عمل کند.

من از کسانی که غیرا زیرک مملکت نظری نداشتم

می کنم که غیرا زای طریق دولت چه سیلی داشت که

افکار مردم را نیست به ادامه کاروی کناره جوئی

از کار استنبتاً کند.

خوشبختانه با فرازندم غیر از عمل بیکانه کسی

مخالف نشممود و مخالفت آن هایم با این استند بود

مجلس موسسان دوم حق اتحاد مجلس را به شاه

ملکت داده است.

برفروض اینکه مجلس موسسان روى ابتکار ملت ایران

سرگرفته بود و با زیبی فرض اینکه اعماق آن را ملکت

انتخاب کرده بود مجلس موسسان نمی توانست از مردم

سلیب حق کنند و دریک موقع حسا سی ملت نتوانند عقیده خود

را در اینجا مجلس و پایا اتحاد آن اظهار نهادند، مجلس

موسسان که مدعا نمایندگی مردم بود چه طوری می توانست

مردم را از این محروم گرداند.

رفرازندوم در مصلاح مملکت و صلاح اعلیحضرت بود.

اگر رفرازندوم در مصلاح مملکت و صلاح اعلیحضرت بود

نمایند که چرا برخلاف حرم و احتیاط عمل کرد، تشریف

دون شاء آن آن مقام داشت.

با این حال وظایف خود را با اینها یافت ادب و احترام

می داد و با اینکه مملکت نفت از ملکه ای اقتضا دی بود و

پس دولت هیچ کمکی نمی رساند که اینکه اینکه

داشتم که خلاف ما با شرکت نفت از ملکه ای اقتضا دی بود

ای کاش دستخط عزل ما در نشده بود تا بینندگان رها چشم

خوبی حل خواهد شد و ما خواهیم توانست نفت خود را با هر

یک از دولت غرب که منتظر بودم ملکه کنیم، چون که

نفت غیر از جنوبی اقتصادی جنوبی سوق اجنبی هم

داشت و خواهیم شدند نفت زیرزمین بمانند از آن

استفاده نکنند.

ماکرا کات من با سفیرکبیر امریکا بهین بست رسید و ملک

رسیکی از مدیران ساقط شرکت نفت از ملکه ای اقتضا دی بود و

ازیندا ملکه ای از ملکه ای اقتضا دی بود که کرد که

من جوا ب نوشتم و بین ملکه ای اقتضا دی بود که از

حقوقی شرکت ملی نفت برای افروزان شروع می شد و

با نظر من که ماکرا کات در تهران شروع شود ملکه ای اقتضا دی بود

و می خواست ماکرا کات دریکی از شهرهای اروپا صورت

گیرد.

سین ملکه ای اقتضا دی ب نفت که در تیرماه ۱۳۳۵

با آقای هریمان به تهران آمد و بوده میان شفاهی

و پیشنهادهای دی هم برای حل اختلاف توسط آقای الیهار

صالح سفیرکبیر ایران دروازن شنکن داد که مفهوم ای

کشور مکزیک هم صنعت نفت را ملی نمود و ملکه ای اقتضا دی ب

که هر کسی که شرکت نفت از ملکه ای اقتضا دی بود

مبلغ غرایت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

که دولت مکزیک هشتاد میلیون دلار به شرکت ملکه ای اقتضا دی بود

اما میزبانی از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

می خواستند نفت از ملکه ای اقتضا دی بود که اینها

م

داشت مدادیش را بلندکنده و هر کدام مشان
همسا زی می زدند، این مردیزروگ با سمه
صدر آزاده امتنی، همه‌ای بن جنجال ها را
تحمل می کرد. اما به قوه قهریه و سانسور
وازنفس انداد ختن مخالفان تسلی
نشنی جست.

نسنل های گذشته ایران اگر کاشانی
آخوندرا به درستی نمی شناختند مروز
با بدقدرت رسیدن آیت الله خمینی دیگر
می دانندکه این قشریون قدرت طالب
از چه قماشی هستند. تمام دفعی نیست که
خدمتی از کاشانی به احترام یا دمیکند
واورا بزرگ می دانند. هردو متعلق به
قبیله‌ای هستندکه آزادی و انسانیت و
احترام به عقاید مخالف درقا موس آنها
جا بی ندا رود و چون به قدرت می رسند،
آزادی را به مسلح می کشند و بر هیچ کس
رحم نمی کنند. در ما جرا جوشی پا نزد
خرداد ۱۳۴۵، وقتی از خمینی پرسیدند،
چرا شما به سیره آیت الله بروجردی
رفتا رسمی کنید، جواب داد: او رسید
حسنی است و مصلحه و اهل معاش، اما
من سید حسینی م و مبارز و آشتی نا پذیر.
اینک زمان آن رسیده است که از خمینی
بپرسیم اگربراستی سید حسینی هستی و
به شیوه آن امام مبارز و روز ضدظلم رفتار
می کنی، چرا هیچ یک از استگان و
فرزندان در راه این جنگ خونین و بیهوده
شرکت نمی کند. حاج احمد آقا بیت شب و
روز مشغول دسیسه‌ها وزدوبندها سنت و
دخال لشی در همه معاملات مهم با کشورهای
خاوری برملاشده است، اما محسین با همه
فرزندان و خویشاں نزدیک به جنگ با ظلم
پرداخت، اما شما آقای خمینی، جز ظلم
و بیداد و آدمکشی کار دیگری نکرده‌ای
با احترام آلمان - یا ورنزارد

العنوان اشتباہ

در شما ره ۱۶۵ قیام ایران متا سفانه
اشتبا هی در نقل نام وزیرا مورخارجه
ای لات متعدد آمریکا روی داده بود که
پس از جا پ متوجه آن شدیم : ضمناً آقای
کریم روشنیان ازا میریکا این اشتباه
را می‌آورد و کرده است.

با ابراز متنان از توجه ایشان،
متذکرمی شویم که ناموزیرا مورخارجه
ایالات متحده آمریکا جورج شولتز
می باشد.

سیاست

درا یرا ن تابود ملاومه مفتی
به روز بذتر ازا ین هم بیفتی.
در شما ره ۱۶۷ قیا م ایران در مقاالت
مسلسل آقای فوا دروحانی با حیثیت
بسیار رمتوجه شدم که سیدا بوالقبا سام
کاشانی در حکومت مصدق، "رئیس مجلس
شورای ملی بود. هضم این موضوع برا یم
شوار است که چرا از میان سیاستمداران
ن دوره، شخصی مثل کاشانی به
ریاست مجلس رسید. کمان می کننم،
خالقان مصدق که از همان روزهای
هذا مطلاع دوستی و همراهی این آخوند
ما مصدق می دانستند که "آیت الله"
الآخره زهرش را خواهد دریخت و را به
ریاست مجلس برگزیدند. با مطالعه این
ملسله مقاالت سودمندو تحقیقی بساز
یکر، بودیا ری و متناسب و آزادگی دکتر
مصدق مورد تحسین قرار می کیرد که در
ن دوره پرآشوب که هر مخالفی حق

دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

سرعت ۱۷ نا ۸/۲۰ ثانیه
 وقت شروع: روز امروز کوتاه
 ردیف های ۴۵ متر (فرکاتس ۱۷۵۰) ایکلبو
 (فرنز) ۳۱ متر (فرکاتس ۹۰۸۵) با ۱۵۹۲
 کیلومترها و ۴۱ متر (فرکاتس ۲۱۷۰) کیلومترها.
 برونا مارول

دردهای التیام ناپذیر

خوشبختانه یک ایرانی ام ، با عوایض پاک ایران ، با بیوی امواج دریای شمال و گرماهی دشت‌های جنوب ، اشجار حافظ و مولانا را زمزمه می‌کنم زیسترا حافظت با غزل‌لیا تش مرا از سرماهی غربت نجات می‌دهد . من انسانی هستم با یک دنیا عاطفه دلم حتی برای گلهایی که سرما نمی‌گذارد بازشودمی‌سوزد . من گریه‌ام عی گیرد وقتی می‌بینم یک نفر که من حتی اسمش را نمی‌دانم با خودش مبارزه می‌کند که غربت را تحمل کند و زندگی‌می‌اند ... آیا این اسزای وطن دوستی ماست ؟ ما آدم‌ها بی که عاشقا نه پارسی هستیم و دیوانه‌وار خاک پدری را دوست داریم ، خاکی که حالا در دست خونخوا رترین مردمتا ریخته دنیا است ولی با تمام این های هنوز ایرانی هستیم ، پناهندگاه‌هایی با قلب‌های تپیده و عاشق ، با دردها بی که نمی‌دانیم به چه کسی بگوئیم واژه کسی است مدا دبخواهیم ، به پشت سرمان شکاه می‌کنیم ، به راهی که اجباراً از آن گذشتیم ، از جاده‌ای که مارا به فربت و آوارگی نشانید . آیا یک روز همین جا دهرا ازا ینسو درخواهیم شورد تا بهم ایرانی برسیم که در قلب ما در رویاهای ما زنده است .

من ناشناسی هستم با یکدشیا محبت کشیدم می‌خواهد فریادم به همه گوش های برسد ، به گوش تمام آن‌ها که ایرانی هستند و خون پاک ایرانی در رگها یشان جریان دارد ، نه آنها که تنظاهربانیان بعدن می‌کنند .

بیر سی بیوون می شد
چا پ کنیدتا همه بیدا شند، ما پنا هن ده
هستیم ولی نه با خاطر فرا راز خاک ...
بلکه برای گریز از دردهای که کمرمان
شکست.

خاپ تما می سفستی ازنا مهها و سوشه های خواستد کان
کیرا می فقط برای مشکن کردن نظریات و عقاید و
سرداست های شخصی نویسنده کان نامه هاست و لزوماً
نه معنای موافقت و هم رای ارگان مرکزی نیفست مقاومت
علی اسرائیل را با خداوند آین سوشه های نام است.
زیوسنده کان نامه های تفاوتی که نام و نشان
خودرا ذکر کرند و در مرور شکه خواهد نامان جاب
نود بادا و روشنید نام این محفوظ بیانند.
قرزون برا این از جا ب نامه هایی که در آن نامست
نه انتخاب و کروکوها هست هر کشت شود و یا غلبت و
ترکیگوا ری قلم ملحوظ نگردد، مذدوریم.
انتخاب عنوان نامه های از ماست.

نامه‌ها و نظرها

راز چاپ‌های دوم و سوم روزنامه‌های جمهوری اسلامی

با عرض سلام مدتی از خانه وزندگی دور بودم یعنی به ایران رفته بودم تا ما درم ، بستگان و دوستانم را و همشهری ها و با لآخره وطنم را به بینم . تزدیک بودیتیویسم : " جای شما خالی به ایران رفته بودم " اما جا های که رفتتم و اوضاعی که دیدم آنچنان تشویق کننده نبودند که جای کسی را هم بتوان خالی کرد .

واعقیت این است که مردم به گرانی و نایابی کا لاهی موردنیاز عادت می‌کنند و خنده‌ها از روی چهره ها کمکم زائلی شود، نگرانی‌ها و گرفتاری‌های گوناگون

نیوپی کهنه ملایی و یک جور پرخاشگری در مردم بیجا ذکرده که از خلال همه ادب و منهربان تقی وصفای میهمان نوازی شان به را حتی می توان کشف کرد.
و قلمه دار شهانچهر خونگ ای

می خواستم بزرگ شاستن ببرخورد بازی بکنم . ولی می بینم تمام جزئیات جلوی محنه یا پشت پرده را از منابع گوناگون به دست می آورید و در " قیامیران " می نویسید . یا داشت های من تکرار مکرات خواهد

درا یارا، خیلی تعجب کردم وقتی
دیدم "کیهان" مصادره شده‌گاه به
پینجشنبه‌ها، می‌رسد و حتی بعضی از
می فروشد و متیا زش اینست که گا غذش
تازه ترومکنم ترا زکا غذروزنا مه‌های
کهنه است. هم‌متاء شردم و هم‌خندیدم.
راز چاپ‌های دوم و سوم کیهان را کشف
کرده بودم.

لایهادم قانون - خط ناک

و آنها را اگر مخالف با قوانین اسلام تشخیص بدهندربکنندتا جنبه‌قا نوونیت پیدا نکنند، همان نظروری که ملاحظه می‌کنید این اصل همان اصل ولایت فقیه است که با کمال موذی گردی بدست یک مشت آخوند مرجع متمم قانون اساسی مشروطه شده است، در تما م دمکراتی های غربی به روحانیون اجازه دخالت در اداره م سور کشور داده‌اندی شود. بنظرنا بینجا نسب با پید یکی ازا هدا ف ملیون حذف کردن این اصل کذاشی باشد، مثا فا " منطقی است که اصلی جدیده قانون اساسی مشروطه اضافه شود که صریحاً " اعلام دارد که اصول مذهب نبا یدملاک اداره و وضع قوانین کشوری باشند.

اکثر ملیون خواهان برقراری یک نظام مشروطه سلطنتی در ایران هستند و مدعی‌اند که برقراری حاکمیت ملی با رعایت اصول قانون اساسی مشروطه میسر خواهد شد. قانون اساسی مشروطه میتواند پیشتوانه دمکراسی و حاکمیت ملی ایران باشد مشروط براینکه اصل دوم متمم قانون اساسی حذف بشود. این اصل در حقیقت روح ارتقا عی ولایت فقیه را در شکم قانون اساسی مشروطه ایران قرار داده است. شاید این گفته من برای خیلی از هموطنان عجیب و غیرقابل باور باشد. ولی اصل دوم متمم قانون اساسی اعلام می‌دارد که با پدیده شی مركب از بینج نفرآخوندکه " مطلع از مقتضیات زمان" هستند تشکیل شود تا مواد مورد

زبان امام راچه کسی می فهمد؟

پیشنهاد

از آنجایی گذشت، او هم آستین ها را بالا زد و در کتک زدن شریک شد. آنقدر زندگانی حرف مرد، طلب آنچه به مسجد رفت و در حالی که خون ها را از دستش می شست با خود گفت نفهمیدم ملعون چه کرد بود!

اما زهمه ای حرف ها گذشته، پیروان راستین خط امام می یعنی چما قلوه های حزب الله برخلاف ادعای آیت الله منتظری حرف امام را خلیل هم بینند نمی فهمند. اما وقتی داخل در معقولات می شودا و مقوله "اسطقا" فوق اسطقا "زیادتی گویدولی در مسورد مسائل جا ری کلامش کا ملا" صریح و تابع فهم است.

وقتی امام می گوید اسلام ازا ول نا خوش چنگ بوده است و چنگ باید تا خردی ادا م پیدا کنند، ابهامی در این گفته به چشم نمی رسد.

وقتی امام به ماء مورین سی جمهوری اسلامی در کشورهای خارج می گوید طوری عمل کنید که زشما بترستند، معنا یا ش واضح است. از زیرش و پشم آن ها که کسی نمی ترسد، مقصوداً یعنی که باید با عملیات تروریستی، بمب گذا ری، تخریب، کشتن رمدم بی دفاع و بی گناه در کوجه و خیابان، آدم ربا بی و امثال آن دیگران را وحشت زده کنید.

وقتی امام از بین تمام آیات و کلمات قرآن، روی کلمه "قتلوا" انگشت می گذارد و دو آن طور در فضای اعاده موکتار می داد سخن می دهد روش است که چه میگوید. وقتی امام تکلیف می کنند بر شکست قلمها و دوختن دهان ها، هرشحر و تفسیری برای این کلام صریح بی معنی است و اجتها در در مقابله نش محسوب می شود. پس گروههای فشا و عمله حزب الله و شکنجهگران و جلادان و ماء مورین بمب گذاری و ترور و تخریب و ضرب و شتم حرف امام را خوب می فهمند و ما دفانه بدان عمل می کنند. اگر آیت الله منتظری حرف امام را جور دیگری می فهمد معلوم می شود یا کوش ا و درست نمی شنود یا از خط امام خارج شده است!

درجت قطع حملات ایران و عراق به کشتی های تجا ری حما بی خواهد کرد.

نمی کنند، نکرین بعداً زمدمتی پیج و پیج و شجوی تصمیم گرفتند بدیکسیونرهای مختلف مرا جمعه کنند و بیینند این کلمات به چه زیانی است و چه معنی می دهد.

رفتند بدیکسیونرهای را ورق زند و چیزی دستگیرشان نشد، فکر کردند اکثر سئوالات بعدی را مطرح کنند می توانند به قرینه دریا بند میت مقصودش چیست و به چه خدا بی عقیده دارد پرسیدند:

"من نبیک" پیغمبرت کیست؟...
با زفیقه مرحوم لنگهای برورا بالا نداخت و نگاه را به پائین دوخت ولش لرزید و گفت: اسطقا" فوق اسطقا است!

نکری گفت این کلمات هیچ معنی ندارد. منکر گفت هنما "معنی دارد، این طور که عزرا ثیل در گذرناه میت شوشه و فقیه بزرگی است، فقیهی با این سوا دوکمال، با این ریش سفیدواری و قار وطنطنه مکر میشود که حرف بی معنی بزند؟

باری، سوال دیگری مطرح کردند و باز همان جواب را شنیدند. با لاخره چون عقل خودشان به جایی نرسیدیگ گزارش شفر عرضی برای مقامات عالیه نوشتهند و کسب تکلیف کردند. کزا رش تسویه میکاری ثیل به مرض رسید. فرمودند این بزرگوار نویسال روی زمین زندگی کرد و آنچه هم که بود خودها چیزی از حرفها بیش

نمی فهمیدم!

فرمایشات حضرت امام راشاید فقهاء و علماء و مدرسین حوزه علمیه و مهندسین با از رگان و آیت الله منتظری و میکائیل وجبرا ثیل و مقامات بالا درست در کوه

درک نکنند، ولی از نظر آن دسته از پیغامبر را خطا امام که چسب و چماق و مسلسل و تاشک و توب در آختی را درست هیچ نوع ابهامی وجود نداشت.

بنابراین وقتی حضرت امام می گوید، "بشنیدن این قلمها را" یا "بدوزید این دهان ها را" منتظر نمی شوند که ببینند آیت الله منتظری فرمایشات

اما م را چکونه تفسیر می کنندیا فقهاء قم و مشهد چه خواهند گفت. آن ها بدون

فوت وقت دست به کار می شوند و تکلیف

شرعي خودشان را به جا می آورند و حساب

کسانی را که باید رسیدمی رسند و حشمت

آن طلب قمی وقتی دست هنای

خون آلودشان را می شویندگی کویند که

تفهمیدیم آن ملعون چه کرده بود!

جماعتی در قم، یکی را در میان گرفته

بودند و به قصد کشتن که می زند، طلبی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

اما م هر چندما ه یکبا را زپرده غیب بیرون می آید، فرمایشاتی می کنند و گذاشتند بدیکسیونرهای می شود. آن وقت تا ظیور مجددی، قیل و قال بر سراینکه مقصود حضرت امام جهاد پیغمبر ما یا ایشان جنبه "مولوی" داشت یا "ارشا دی" ، بین فقهاء و علماء و وكلاء و نویسندها و گویندگان جمهوری اسلامی ادامه پیدا می کند. یکی از فقهاء مشهور عهد مصفوی مرده بود، شب اول قبرنگیرین به سر وقت وی آمدند و

سئوالات معهود را در میان گذاشتند، میدانند که طبق روايات، وقتی کسی

چشم از جهان پوشید و اوراد رقبه را

گذاشتند همان شب اول دو ملک عذاب، موسوم به نکری و منکر گرزا های آتشین

با ای سرا و می روند و سئوالاتی را مطرح

می کنند که مرده اگر جواب درست بدند

نموده بیولی می کنند و داشتند

انتظار مسما فراز بهشت بهشت می رسد،

اما اگر از جواب فروضی آیدواز همان

شب، دروازه جهنم را به روی می گشایند.

سئوالات شباول قبر، تقریباً "مثابه

سئوالاتی است که دستگاه تفتیش عقايد

جمهوری اسلامی، برای دا طلبان

کنکور یا مستقیمان استخدا م مطرح

می کند از تقبیل اینکه خدای توکیست؟

پیغمبرت کیست؟ اما مت کیست؟ وا لبته

همه ای این های زبان عربی . طبق مرسوم، نکرید طرف راست میست

قرار گرفت و منکر دستگاه چپ والیمن

سئوال را مطرح کردند که: "من ربک"

خدای توکیست؟ ...

فقطی معروف، بلا تشبیه، بلا تشبیه، دور از جان، دوهرا رسال در میان، مثل

حضرت امام ابروی چپش را بالا بر سرداز

زیر چشم نگاهی به نکرین انداخت و لب را هسته تکان داد و گفت: "اسطقا" فوق

اسطقا!

نکرین، در طول قرن ها، از زبان

میلیاردها مرده به چینی، هندی، سندی،

جنگلی، عربی، فارسی، انگلیسی

جواب های مربوط و نا مربوط زیاده

بودند اما این کلمات برای ایشان به کلی

نا فهمیم بود.

از آنجا که دستگاه تفتیش عقايد در آن

دنیا، برخلاف دستگاه های تفتیش عقايد

در این دنیا حساب و کتابی دارند و دون

مطالعات کافی جواز و بدهش

حکما قاتم در جهان برای کسی صادر

متقدا خشن امریکا، فرانسه و زبان

برای اتخاذ اقدامات مشترک است که

ایران و عراق را وادا را بشناسند

چونه کشته را نکنند و بدهش

حوزه خلیج فارس کند و بدهش

بدهش

درجهت قطع حملات ایران و عراق به کشتی های تجا ری حما بی خواهد کرد.

متقدا خشن امریکا، فرانسه و زبان

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار

اطمینان داده است که از هرگونه اقدامی

بی طرف تجاری را متوقف سازد.

گفته می شودا میریکا راء سا درا بین اقدامات

برکت نخواهد کرد اما به دولت تا چهار